

SỐ 799

PHẬT THUYẾT LƯỢC GIÁO GIỚI KINH

Hán dịch: Đời Đường, Tam tạng Pháp sư Nghĩa Tịnh.

Tôi nghe như vậy:

Một thời, Đức Phật ở tại khu vườn rừng Kỳ-đà Cấp cô độc, thuộc thành Thất-la-phiệt, cùng với vô lượng chúng Bí-sô hội đủ. Đức Phật bảo các vị Bí-sô:

–Các ông nên biết! Ở trong pháp của ta có cách nuôi sống chân chánh, ít ham muốn, biết đủ, nghĩa là đệ tử của ta cạo tóc, nhuộm y, bưng bát đi từng nhà khất thực, tự nuôi sống. Đó là việc mà kẻ ngu trong thế gian hay khinh thường. Nếu có thiện nam tịnh tín lìa tục xuất gia, tu hành những việc ấy, không vì nạn vua bức bách, không vì giặc cướp hay sợ mắc nợ, lo sợ không giữ mạng sống; chỉ vì phát tâm nhằm chán đối với sinh, già, bệnh chết, lo buồn khổ não, nhằm đoạn trừ các khổ tích tụ, sự trói buộc của phiền não, cho đến tận cùng không còn gì nữa để cầu giải thoát, các ông há chẳng phải vì việc ấy mà cầu xuất gia sao?

Các Bí-sô bạch Phật:

–Thưa Thế Tôn! Đúng vậy, đúng vậy! Chúng con vì giải thoát nên cầu xuất gia.

Phật bảo:

–Này các Bí-sô! Như có một hạng Bí-sô gây tạo tội ác, tuy có xuất gia nhưng tánh tình nhiều tham nhiễm, đối với năm dục họ rất tham đắm, hoặc khởi sân hận, sinh ý nghĩ xấu, tâm thường buông lung, không siêng năng, phần nhiều thường thất niệm, không tu tập thiền định, chạy theo các cảnh, ưa thích những việc thấp kém, không mong cầu những hạnh cao thượng, rốt cuộc không được gì cả. Hạng người ác ấy như thế nào?

Này các Bí-sô! Hãy nghe ta nói thí dụ: Như ở trong vùng đồng trống vắng đung cửi thiêu đốt tử thi, hai đầu cây cửi đã cháy, ở giữa thì lam nham như nhớp nên khúc cửi này không được người trong xóm làng và người ở đồng trống sử dụng. Do đó, nay ta lấy việc này làm thí dụ cho một hạng người xuất gia mà biếng trễ ngu si, xả bỏ các việc dục lạc nơi cuộc đời thế tục, mong đạt được lợi ích của hàng Sa-môn, nhưng không chịu tu tập, thường có ba loại suy nghĩ về bất thiện, đó là: Suy nghĩ về năm dục, suy nghĩ sân hận, suy nghĩ lừa dối. Ba loại suy nghĩ bất thiện này phát sinh từ đâu?

Nên biết, chúng từ vô minh làm nhân mà sinh khởi ra, khi thân hoại mạng chung bị đọa vào ba đường ác. Do đó, các ông nên siêng năng tu tập dứt đoạn trừ vô minh. Ta là bậc Đại Sư, các ông là đệ tử, nay ta đem việc cốt yếu trong giáo pháp để giảng nói cho các ông, do vì lòng đại Bi, do thương xót, vì để tạo lợi ích và vì sự an lạc thù thắng. Như chỗ ta đã giảng nói, các ông nên tu tập, hoặc ở nơi núi rừng, chốn A-lan-nhã, bên gốc cây hoặc khoảng đất trống, các ông hãy khéo suy nghĩ kỹ, không nên phóng dật, đừng

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

để sau này sinh tâm hối hận. Ai tu hành đúng như lời giảng nói sẽ được giải thoát.
Khi Đức Thế Tôn giảng nói lời ấy xong, các Bí-sô đều hoan hỷ phụng hành.

